

Serfőző Simon

Szalad a szorgalom

APÁMNAK

Széjjelség otthon, szuszog
mázsás döglégy az udvaron,
élelemért a tyúkok már
eljárnak föl a dombok
közé, mintha a hegyekbe,
havas a hátuk, amikor
hazaérnek, s fejükön
kalappal leborítva a
vének, bömbös barmokkal
hálnak az asszonyok,
a világ padlásán,
kúpcserpein vagytok ti
valahol, s nem azokon,
a kirakatok előtt
öregedtek meg egyszerre,
ha arra vetődtek és
rágondoltok a keresetre,
amiért szalad a szorgalom,
s az állványokhoz
katonaládával bevonulva
eljöttetek, ahová mindig
jönnek valakik az ég
felől: esőcseppek,
szétkoszolja az idő az
életet, mint a piszkot,
szállókban a vacok,
ahol előadások beszélnek
a jövőt, az irígység
nem kívánczik utánatok,
s a hátulról jövők
jönnek, nem a könnyebbségek,
a szavalat is néha csak
az időjárást mondja,
esztek közben, habzik
szátokban a szalonna.

Hőség

A víz kiitta magát a
napon,
annyira szomjazott.
Ott várta pedig a jószág,
és még öneki sem hagyott.

Utca

Tilos, s képes átszaladni a járda!
Ténfergők, az utcaseprő
söprené mindet lapátra,
mint a szemetet. Saját szemük
elől eltűnnek az emberek:
valahol erre látták megukat
a sokadalomban elhaladva.
Egy áru drágálja
magát a kirakatban!
Az este betelefonál
rézvezetékeken a városba.
Nekivágok a reklámgaznak,
libát fogni vasárnapra.

Polgár István

A házőrző

Akire gondolok, nem él, bár
éppen ma kaptam tőle levelet,
s talán két hónap múlva is kapok.

Futott, és elvágta a célnál:
tüdöje sűrűn bepötytyögtetett,
s jó bordájába fűrész harapott.

Forog az ősz, tél, a tavasz, nyár —
ő csak pizsmog a kocsmaasztalon,
az ágya mellett maszatos üveg.